

Intervenció d'Antoni Infante a l'acte de cloenda de la III Assemblea Nacional de Decidim!

Primer que res, agrair totes les mostres de suport i les boniques paraules que heu dirigit cap a Decidim i a mi directament, vos estic molt agraït.

Al començament d'aquesta intervenció en la III Assemblea Nacional de Decidim en què m'acomia de com a coordinador, voldria recordar algunes persones que ja no estan entre nosaltres, però que han deixat una empremta important en la forma de ser i treballar de Decidim. En primer lloc el company Toni Terrones, que aviat farà quatre anys que ens va deixar, però que ens va ajudar a desenvolupar una forma de treballar des del respecte a la diferència, la tolerància i el consens que és un dels millors valors de Decidim i que hauríem de continuar fent tots els esforços que calguen en cada moment per a mantenir-lo. En aquests anys, Decidim, sempre ha encertat quan ha consensuat democràticament les seues iniciatives i polítiques i, també, quan ha sabut aparcar aquells temes que no generaven el consens necessari dins l'entitat.

Vull també recordar unes altres dues persones que ens han deixat els darrers mesos i que sempre van estar al costat de Decidim, a vegades molt discretament, però hui és el moment de recordar-los i de reivindicar-los. L'Enric Tàrrega, un referent històric de tot el valencianisme compromès, que des d'un primer moment es va posar a la nostra disposició i sempre va estar amatent per a prestar-nos ajuda. L'Agustí Agulló, un gran home del sud, la persona que va rebre el primer premi Toni Terrones i que també representava aquell esperit de treball abnegat i discret al servei del nostre País i del nostre poble.

Aquests tres noms se sumen a una llarga llista de persones que ho han donat tot pel nostre país i on brillen de manera destacada i restaran per sempre en el nostre record, els assassinats pel feixisme Guillem Agulló, Miquel Grau i Valentí González.

Un record també per al company Pere Vidal, un dels fundadors del col·lectiu Estrela Roja de Benimaclet, que ens va deixar ahir. Una forta abraçada per a totes les persones que l'estimaven.

Tres han estat les grans línies de treball permanent de Decidim, des de les quals emanaven tota la resta: la lluita per la llibertat individual i col·lectiva, incloent-hi les condicions materials necessàries per a poder exercir eixa

llibertat, el Dret a Decidir com a eina d'apoderament i la construcció permanent del País Valencià com a subjecte polític de decisió.

Aquestes línies d'intervenció han topat i topen cada dia amb els seus contraris antagònics: la llibertat, que des dels poders realment existents la volen sempre controlada i limitada com a molt a les formalitats de les democràcies liberals i ara a més, amb l'ofensiva de l'extrema dreta, que la buida de contingut i la resignifica. Per a la dreta, darrere de la seua expressió de llibertat, amaguen l'objectiu de continuar exercint la llibertat d'explotació i dominació de les oligarquies.

El Dret a Decidir, que uns ens neguen, perquè se suposa que ja decidim cada quatre anys, i altres, perquè miren de reduir la seua vigència exclusivament des del punt de vista territorial, intentant expulsar-nos de la centralitat política, quan nosaltres hem demostrat fins al cansament que al PV, per les seues característiques actuals, el Dret a Decidir, va molt més enllà: des del dret a decidir sobre la nostra economia, el nostre territori, les nostres normes jurídiques, la nostra llengua o la nostra relació amb l'estat i la resta de territoris, però també el DaD sobre les nostres condicions de vida i treball de cadascú/una de nosaltres.

Uns altres continuen negant que el PV siga un subjecte polític. Dient-ho i assumint-ho com fa la dreta o simplement facilitant-ho com es fa des d'àmbits més esquerrans. Intentant reduir la política valenciana a un regionalisme espanyol, amb himne ofrenador o sense himne.

Folkloritzant la nostra cultura i per tant condemnant-la, justificant uns, l'espoli fiscal, econòmic i social que patim, mentre accepten el paradigma de la mera descentralització administrativa que suposa l'estatut d'autonomia. Mentre d'altres van una mica més enllà i reivindiquen com nosaltres, eixe País Valencià que som, però no sempre amb la força necessària. I ara, com la cirereta del pastís, el PP ja té muntada l'operació "Zaplana.2", amb la qual la dreta més reaccionària pensa recuperar les institucions que va perdre quan una part majoritària del nostre poble els va fer fora per lladres i malfactors.

També trobem una negativa objectiva a la consolidació del PV com a subjecte polític, quan des de fora, i a vegades des de dins, se'ns assenjala a Madrid i en algun cas a Barcelona com els únics espais per a fer política en majúscules. Cal recordar tantes vegades com siga necessari que el PV som cinc milions de persones (com a Dinamarca, Finlàndia, Noruega, Costa Rica o Nova Zelanda), amb una història complexa, però comuna i singular, de vora vuit segles, amb unes institucions pròpies de més de 600 anys, que ens preconfiguren com a entitat política pròpia. Des d'eixa història comuna i de la nostra realitat actual,

pot eixir la força constitutiva i democràtica necessària per a convertir-nos de nou en un subjecte polític propi i reconegut.

Amb aquest rerefons programàtic i de línies d'intervenció de Decidim, hem mirat de ser fidels als acords presos des de la nostra fundació i en la nostra II Assemblea Nacional realitzada en febrer del 2019 a Xàtiva. Durant aquest temps hem assistit al triomf electoral i la constitució del Botànic II, i ho hem fet des del suport crític que ens caracteritza com a entitat. Suport, perquè era el millor govern possible donat els resultats electorals i la correlació de forces; Crític, perquè ja no trobem cap argument sòlid amb que es puga justificar cap renúncia a partir de l'herència rebuda i calia elevar el grau d'exigència. Així hem donat suport a tot el que és positiu que s'aprovava o s'implementava des de les institucions valencianes. També hem exercit la crítica contundent en posicionar-nos al costat de les reivindicacions del camp valencià i de qui el treballa, del feminisme més combatiu que s'adreça a les majories socials, que marca l'agenda política i que aconsegueix canvis jurídics i sobretot culturals; hem estat al costat del moviment LGTBI i dels drets de les persones Trans, de la reivindicació de la memòria històrica amb la veritat, la justícia i la reparació; de la lluita per una sanitat pública, universal, integral i de qualitat, al costat de les plataformes ciutadanes que ho defensen com la Marea Blanca-Comarques del Sud, o del sindicalisme de classe i compromès amb el País i la classe treballadora.

Hem mantingut una postura proactiva, ferma i mobilitzadora en defensa de la nostra llengua, i amb les reivindicacions de les eines que li poden garantir un present i un futur: una veritable llei d'igualtat lingüística, per a superar definitivament la llei de simple despenalització que va representar la llei d'ús i ensenyament del 83; exigint una RTVV valenciana pública i de qualitat i en valencià, amb un model de RTVV i els recursos necessaris per a jugar el rol de motor de la indústria cultural i audiovisual que necessita el PV. Una RTVV que volem inserida dins una xarxa igualitària amb les corporacions equivalents de Catalunya i les Illes Balears i Pitiüses, mitjançant la reciprocitat plena de tots els mitjans en la nostra llengua catalana/valenciana. En eixa mateixa línia també donem suport al projecte del Diari La Veu del PV i vam ajudar a fer front a l'enèsim atac que aquest projecte va patir, en la darrera ocasió des de la inspecció de treball, i col·laborem activament amb mitjans de comunicació alternatius com ara Ràdio Klara o la RTV del Poble.

Volem recordar que en aquesta tasca a favor dels drets lingüístics de la nostra ciutadania, comptem amb el bon treball de la Plataforma per la Llengua, amb la qual vam signar un conveni de col·laboració i la inestimable col·laboració de

totes les entitats que participen com nosaltres en Enllaçats per la Llengua (com El Tempir, Intersindical Valenciana o Escola Valenciana i altres entitats de tot l'àmbit lingüístic i altres espais unitaris, a més del compromís de milers de persones que han fet de la defensa indefugible del valencià un deure de ciutadania compromesa alhora que respectuosa amb la resta de les llengües. Menció especial mereixen aquells que, com en el cas del nostre company i alcalde de Bellreguard, Àlex Ruiz, han fet del seu càrrec una veritable muralla defensiva del valencià, donant exemple del que es pot fer des dels espais guanyats en les institucions.

Des de Decidim, hem defensat l'autonomia real de la societat civil, no només de paraula sinó amb els fets que la nostra dimensió i la situació permetien. Hem fet tallers sobre el Dret a Decidir, actes sobre la ciutadania valenciana, organitzat jornades polítiques per a debatre sobre el País Valencià. Hem redactat centenars d'articles, comunicats i resolucions, que s'han anat editant en els butlletins mensuals de l'entitat.

Tant directament com a Decidim com des de la Crida pel Finançament i sense cap falsa modèstia hem participat molt activament en posar primer i mantindre després el tema de l'infrafinançament, el deute odiós i l'espoli fiscal al centre del debat polític. Hem de reconèixer que en aquest tema hem comptat amb la inestimable col·laboració de diverses entitats, molt especialment de la d'Intersindical Valenciana.

La situació social que es deriva d'aquesta situació estructuralment espoliadora, és la de més pobresa relativa i absoluta per al País i per a la majoria de la nostra societat. La necessitat de trobar eines de resposta ha donat lloc a campanyes com la de Pla de Xoc social on hem participat amb moltes altres entitats com la PAH, els sindicats de classe, etc.

També vam elevar la mirada al que podia passar fora del PV, però que ens afectava i vam plantejar públicament i vam fer gestions per a fer possible una candidatura unitària de progrés valenciana amb ocasió de les últimes conteses electorals d'àmbit estatal. No va estar possible, però hem mantingut la pressió demanant reiteradament a totes i tots els diputats valencians en reiterades ocasions la seua estricta obediència als interessos del País Valencià. És cert que les nostres exigències no sempre han estat escoltades, però, de ben segur que han fet camí i modestament hem intervingut i condicionat la política valenciana. Imagineu ara, tot el que podem fer si en som més i millors, si som més actius/ves i amb més capacitat de mobilització. Nosaltres no tenim cap llast ni cap hipoteca ni impediment per a dir i fer allò que considerem escaient en cada moment, només ens devem a nosaltres i al nostre poble.

Hem mantingut els peus a terra actuant sobre la realitat del present, però sense oblidar d'on venim i cap on volem anar. Així vam commemorar en una sèrie d'actes el Centenari de la Declaració Valencianista de 1918; vam recuperar de l'aplec també centenari de la muntanyeta de Sant Antoni a Betxí i que enguany aspirem a consolidar-la amb la col·laboració d'ACPV i d'altres entitats. Cada any i malgrat la pandèmia, hem celebrat les nostres diades nacionals del 9 d'Octubre i del 25 d'abril i la Diada de Sant Joan, i ho hem fet també comptant amb la presència i col·laboració de les entitats amb les quals estem associats dins la Confederació d'Entitats Sobiranistes, l'ANC i l'ASM.

Durant aquest període que ara tanquem hem tingut oportunitat de fer i participar, directament com a Decidim, o donant suport al col·lectiu Solidaritat i República PV, en els més diversos actes de solidaritat amb Catalunya i contra la repressió, per la llibertat dels presos i les preses polítiques i el retorn de les persones exiliades. Hem tingut l'oportunitat de compartir i debatre amb els nostres socis que malgrat que sembla que políticament anem amb el pas canviat, que som subjectes polítics diferenciats i que tenim realitats, socials, econòmiques i polítiques diferents, això no ens impedeix compartir els mateixos objectius de llibertat i canvi del model social i enfortir la solidaritat mútua.

Una solidaritat que també hem practicat cap a dins del País, per exemple amb ocasió de la Dana que va afectar greument les nostres comarques centrals i del sud i participar en tota mena de lluites i mobilitzacions en defensa del nostre territori: a favor de la reversió de la ZAL, en contra de l'ampliació de la V21, hem acompanyat el bon treball d'entitats com Per l'Horta; en contra de l'ampliació dels ports de València i Alacant, a favor del paratge natural de les Moles de Paterna i contra la multinacional INTU Mediterrània; hem fet costat a les mobilitzacions contra la desfeta urbanística de la Renegà a Orpesa, i recentment fet difusió d'un gran treball, un document sobre la necessitat d'un model energètic valencià respectuós amb el medi ambient i la vida i ara hem d'aprestar-nos a espentar en la lluita contra els projectes de la MAT, els macro parcs eòlics i macro granges solars i ramaderes que amenacen el nostre territori. Ara mateix s'estarà presentant al centre de València la plataforma per a la ubicació racional i sostenible de les energies renovables al País Valencià. Des d'ací els enviem el nostre suport i compromís.

També hem exercit la solidaritat amb les persones nouvingudes, racialitzades i criminalitzades i formem part de la Crida contra el racisme i el feixisme del PV. I amb les persones i plataformes que s'han organitzat especialment a

Alacant per a exigir l'arribada de la Renda valenciana d'inclusió i l'Ingrés mínim vital.

Cap enfora del País, hem participat en tota classe d'iniciatives i mobilitzacions de solidaritat sobre Colòmbia, El Sàhara, Palestina, Bolívia, Cuba, la comunitat negra i afrodesdencent, i amb totes les lluites que emergeixen a tot arreu a favor de la humanitat treballadora i dels condemnats de la terra.

No són qüestions que fem aïlladament, sinó amb la continuïtat que ens ha permés el nostre voluntarisme, i que ara tenim l'obligació de millorar. En el cas de la defensa del territori, per exemple, ha estat la continuïtat lògica a les participacions en les concentracions contra els macros depòsits de combustible que volen posar al port d'Alacant, al propi centre de la ciutat; en contra de la barbaritat que suposaria l'ampliació del port de València; al debat telemàtic que vam organitzar amb la comissió Ciutat-port, o amb la presentació del llibre sobre una economia sostenible i a la reivindicació permanent i que també hem ajudat a posar al debat polític, sobre que la xarxa ferroviària de rodalia siga millorada i gestionada des de la Generalitat. Encara tenim ben present l'exitosa campanya a favor de l'alliberament de l'autopista de peatge AP7.

Hui, quan bona part del nostre poble està raonablement cofoi pel fet de tindre un dels territoris amb menys incidència de la COVID19 de tota Europa, trobem a faltar, com ja ho hem exigint en altres ocasions, una autèntica policia nacional valenciana, veritablement democràtica i al servei del conjunt del poble, que faça garantir les nostres normes democràtiques també en les nostres ciutats i pobles turístics. No volem que ens porten de fora una nova onada de contagis i dol.

Crec que és important i de justícia ressaltar la important tasca de conscienciació que vam desenvolupar durant els primers mesos de la pandèmia, condemnant el militarisme i la política de la por i la mala gestió que emanava del govern espanyol, exigint més i més recursos per a la sanitat pública, l'atenció primària i els serveis socials. Exigint també respostes econòmiques i socials per a les persones afectades per la crisi i a favor del teixit econòmic; vam demanar la prohibició dels desnonaments i dels acomiadaments laborals; vam dirigir cartes obertes, amb centenars de signatures molt significatives, al Govern valencià i al president Ximo Puig, demanant polítiques i decisions valentes i pròpies. Hem criticat durament que no es tancara Madrid, quan era el focus més important de contagis i es dedicaven alegrement a exportar-los. Tenim la seguretat que aquestes opinions i iniciatives van ajudar a crear un estat d'opinió favorable a la presa

de decisions més autònomes des del nostre País i no són alienes a la millora relativa de la nostra situació sociosanitària en relació a altres territoris. Ni fals orgull, però tampoc falsa modèstia.

Des dels primers mesos de la pandèmia, vam tindre consciència que el període posterior estaria travessat per una profunda crisi econòmica i sobretot social. A més a més, justament unes setmanes abans de declarar-se l'estat d'alarma des de Decidim Economia havíem presentat un magnífic i documentat treball que radiografiava el greu empobriment del País Valencià i d'amplíssims sectors de la població. Ara, amb la pandèmia, plovia sobre mullat. Per això vam plantejar l'oportunitat d'un Pacte Social Valencià, amb l'objectiu de donar resposta a les necessitats socials dels treballadors i les treballadores en totes les seues formes jurídiques, de respondre a la conjuntura del teixit econòmic i sobretot d'aprofitar l'avinentsa per a capgirar el model econòmic valencià, excessivament depenent del turisme massiu i de la construcció, tots dos sectors generadors de pobresa social i depredadors del territori, per un altre model econòmic socialment més just i inclusiu, econòmicament més igualitari i mediambientalment més respectuós.

Dissortadament en aquest aspecte no hem tingut la capacitat de moure el tema prou per a aconseguir aquest canvi de model, més enllà d'alguna modesta modificació proteccionista del medi i de les ajudes econòmiques que no sempre han arribat amb la promptitud i eficàcia requerida. La filosofia del model, com ho demostra el suport i les copioses ajudes a les innecessàries i oligopolistes fusions bancàries o al sector turístic, roman dins dels paràmetres del capitalisme més agressiu del creixement pel creixement, de l'acumulació de capital en mans d'una minoria i de continuar la precarització i empobriment d'amples sectors socials. Constatar-ho és el primer pas per a reprendre la necessària ofensiva: necessitem un altre model econòmic i social i el necessitem ara.

Decidim, acaba ara una etapa. Jo personalment estic molt orgullós i cofoi de tot el que hem fet i de totes i cadascuna les persones que heu participat i participeu d'aquesta aventura que no ha fet res més que començar. Podíem dir que ara comença de debò el camí cap a un País Valencià, més lliure, més inclusiu, més igualitari i més republicà. Vull dir que ha estat un honor haver-vos conegut i tenir-vos per companys i companyes lleials als vostres compromisos lliurement presos i la vostra fidelitat al nostre poble.

Vos estic molt agraït per tot el que heu fet des del més estricte voluntarisme. Personalment he intentat fer-ho el millor que he sabut en cada moment, i sóc conscient que en allò que hem encertat ha estat una tasca col·lectiva. Les

errades, de les quals no farem hui propaganda innecessària, les assumisc en primera persona.

Vosaltres m'heu ajudat molt a créixer com activista i com a persona. Com a justa resposta estaré sempre a la vostra disposició. Vos desitge a tots i totes i, molt especialment al nou equip de direcció que hui refrendareu, i a la nova coordinadora Zahia Guidoum molts èxits i encerts i que una mica de sort vos acompanye!

Moltes gràcies!

Antoni Infante

